

Bij de dienst van zondag 13 juni.

We lezen het ontroerende verhaal over Zacheüs dat in Lucas 19 beschreven staat. Het gaat over wat een maaltijd al niet met een mens kan doen. Maar dan moet het wel een echte maaltijd zijn. En daar bij Zacheüs thuis was het een echte maaltijd, we zullen het, hoop ik, zondag horen. Het gedeelte vormt een prima gelegenheid om eens stil te staan bij de maaltijden in de bijbel en vooral de maaltijden waar Jezus aan deel nam. Niet voor niets kwamen de eerste gemeenten altijd bij elkaar rondom de tafel.

Zondag is het ook een dienst van Schrift en Tafel. En we proberen alles zo helder onder woorden te brengen en vooral zo duidelijk te doen dat de kinderen die afscheid nemen van de nevendienst en de basiscatechese er ook veel aan beleven. U vindt hun namen verderop bij de berichten van ons wijkgemeente. Trouwens die jongeren zetten we toch even in het zonnetje omdat zij een periode afsluiten, maar vooral -zo hopen we- een nieuwe start maken. "Een nieuw begin", dat is dan ook het thema voor deze viering. Iedereen is van harte uitgenodigd. Niemand te klein, niemand te groot, niemand te min, niemand te veel.

De Windwijzer.

Zaterdag 19 juni om 20.00 uur is er een bijzonder concert in De Windwijzer. Er worden door het koor Magister Cantat werken van twee componisten ten gehore gebracht: Hugo Distler en Arie Eikelboom. Die twee hebben naast alle verschillen volgens mij met elkaar gemeen dat ze geen muziek maken die gebaseerd is op van die makkelijke deuntjes die je de komende drie dagen je hoofd niet meer uit kunt krijgen. Het is muziek die verbonden is met alle aspecten van het leven. En daarom is het soms prachtig en mooi, maar soms ook vals en schurend, als het leven zelf.

Ik hoop van harte dat Arie Eikelboom ons het een en ander uit zal leggen, dan ga je er veel meer van verstaan en blijkt het prachtige muziek te zijn. Muziek, zo is mijn ervaring, die je eigenlijk nooit meer los laat. U hoeft niets te betalen als u zaterdag komt. Kom en laat u verrassen

De Doornse Catechismus.

Afgelopen vrijdag is op Hydepark in Doorn de zogenaamde Doornse Catechismus ten doop gehouden. Dertien dominees van Op Goed Gerucht- een club van vrolijke dominees binnen de Protestantse Kerk in Nederland- hebben 52 vragen gesteld en die vervolgens beantwoord.

De vragen zijn niet zozeer ontleend aan de Heidelberger Catechismus, maar aan de apostolische geloofsbelijdenis. Maar opdat het geheel vooral eigentijds zou zijn, zijn er ook vragen aan toegevoegd als: bestaat God, is hij dezelfde als Allah, is God een aanhanger van de vrijheid van meningsuiting?

Het is een klein boekje met korte antwoorden, zoals dat hoort bij een catechismus. Maar daardoor vooral ook uiterst geschikt voor verdere bespreking. U begrijpt dat ik het dit afgelopen weekend met rode oortjes gelezen heb en me nu al verheug op het komende seizoen om het samen met u te lezen. Een prachtige uitdaging voor wie maar mee wil doen.

Een hartelijke groet,

Jan de Geus.

Een afscheid maar ook een nieuw begin....

Aanstaande zondag is een speciale zondag, waarin de oudste kinderen van de basiscatechese en de kindernevendienst een grote rol spelen. Zo nemen Reinald Jansen, Jochem van der Drift, Tim v.d. Akker en Max Poot afscheid van de basiscatechese. Zij hebben de afgelopen

twee jaar veel geleerd over o.a. de geschiedenis van de kerk, de gebruiken in de kerk, bijbelse verhalen en figuren, andere kerken, religies en nog veel meer.

Manon Korpershoek, Anne Zonneveld en Daphne Bijl sluiten hun basisschooltijd af en maken op de middelbare school een nieuwe start. Daarmee komt een einde aan hun tijd bij de kindernevendienst. Als leiding van de kindernevendienst willen we hier even bij stilstaan, maar we hopen natuurlijk dat we ze nog vaak in de kerk zullen zien.

Dit alles willen we graag met de gemeente delen. Zo laten wij zien dat kinderen en jongeren belangrijk zijn voor de gemeente, nu en in de toekomst.

In memoriam Nicolaas Johannes van Noortwijk

Op 28 mei is op 74 jarige leeftijd overleden Nicolaas Johannes van Noortwijk, Aalscholverlaan 648. Nico werd geboren in Schiedam en werd opgevoed met een streng en dogmatisch geloof. Op zijn negende verloor hij zijn vader die in een Duits kamp om het leven kwam. Nico was werkzaam in de metaalbewerking. Hij trouwde met Barry en samen kregen ze twee kinderen. Hij was een strenge, maar betrokken, geïnteresseerde, behulpzame vader, een traditionele man die dol was op zijn gezin. Hij kon driftig zijn, maar had ook humor en was een echte sfeermaker. Hij maakte graag een praatje met mensen en zijn boot en muziek (hij speelde drum in shantykoor "Overstag") waren zijn lust en zijn leven. Zijn geloof was diepgeworteld, maar toen op 16 jarige leeftijd zoon Jan overleed als gevolg van een ongeluk, kwam de ommekeer in zijn geloof. Hij voelde zich in de steek gelaten door God. Hij keerde zich van Hem af, maar het zware Godsbeeld dat hij had drukte op hem. Het lukte hem niet dat beeld om te buigen naar iets anders. De laatste jaren liet zijn gezondheid hem in de steek, maar ondanks twee hartoperaties, het verwijderen van een long, een aneurysma en weer terugkerende kanker bleef hij optimistisch. De laatste paar weken werd duidelijk dat hij de strijd moet opgeven. Aan de ene kant zou de dood voor hem als een bevrijding komen. Aan de andere kant vond hij het zwaar: zijn worsteling met het geloof kwam in alle hevigheid boven. Hij had zoveel vragen, vragen die van heel diep kwamen. Samen zetten we de eerste stappen op de weg naar meer vertrouwen. Aan die weg kwam onverwacht een einde door zijn toch erg plotselinge overlijden. Toen was het God zelf die hem het vertrouwen gaf dat er echt wel een plek zou zijn voor Zijn mensenkind Nico. Op 3 juni was de afscheidsdienst in de aula van begraafplaats "Holy." Daar klonken woorden uit psalm 103 en werd er gezongen door zijn vrienden van het koor. De drum was er bij, maar zweeg. Een geliefd mens was hij, dat bleek wel uit de belangstelling bij zijn uitvaart.

Dat Nico mag voortleven in de harten van zijn vrouw, dochter Marjolein, schoonzoon Aad en de kleinkinderen Cynthia en Tom. Dat God hen als een deken van liefde mag verwarmen.

Petra Nijboer